

JEREMIÁS SIRALMAI

1

2

3

4

5

FEJEZET 1

Jaj! de árván ül a nagy népű város! Olyanná lőn, mint az özvegyasszony! Nagy volt a nemzetek között, a tartományok közt fejedelemasszony: robotossá lőn!

² Sírván sír éjjelente, s könny borítja az orcáját! Senki sincs, ki vigasztalná, azok közül, kik szerették; mind megcsalták barátai, ellenségeivé lőnek.

³ Számkivetésbe méne Júda a nyomorúság és a szolgálat sokasága miatt! Ott ül ő a pogányok közt; nem talál nyugodalmat; valamennyi üldözője utólérte a szorultságában.

⁴ Sionnak útai gyászolnak; nincsen, a ki ünnepnapra járjon; kapuja mind elpusztult; papjai sóhajtoznak, szûzei nyögnek, csak keserûsége van néki.

⁵ Elnyomói főkké lettek; ellenségei boldogok! Bizony az Úr verte meg őt az ő sok bûne miatt; gyermekei rabságra mentek az elnyomó előtt.

⁶ És elhagyta Sion leányát minden ő ékessége; fejedelmei olyanok lettek, mint a szarvasok, a melyek nem találnak eledelt, és erőtelenül futnak az üldöző előtt.

⁷ Emlékezik Jeruzsálem az ő nyomorúságának és eltiportatásának napjain minden ő gyönyörűségéről, a melyek voltak eleitől fogva; mert az ő népe ellenség kezébe esett és nem volt segítsége. Látták őt az ellenségek; nevettek megsemmisülésén.

⁸ Vétkezvén vétkezett Jeruzsálem, azért lett csúfsággá, minden tisztelője megvetette, mert látták az ő mezítelenségét, ő maga pedig sóhajtoz és elfordul.

⁹ Szennye a ruhája szélén; nem gondolt a jövőjére; csudálatosan alásülyedt, nincs vigasztalója. Lásd meg Uram, az én nyomorúságomat, mert ellenség vett erőt rajtam!

¹⁰ Szorongató nyújtja kezét minden kincse után, sőt látta, hogy pogányok mentek be az ő szent helyébe, a kikiről azt parancsoltad, hogy be ne menjenek a te községedbe.

¹¹ Egész népe sóhajtoz, futkosnak a kenyér után, odaadják drágaságaikat az ételért, hogy megéledjenek. Lásd meg Uram és tekintsd meg, mily útálatossá lettem!

¹² Mindnyájatokat kérlek, ti járókelők: tekintsétek meg és lássátok meg, ha van-é oly bánat, mint az én bánatom, a mely engem ért, a melylyel engem sujtott az Úr az ő búsult haragjának napján!

¹³ A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és az hatalmaskodik bennök; hálót vetett lábaimnak; hátra vetett, pusztává tett engem; egész napon beteg vagyok.

¹⁴ Saját kezével róttá össze az én vétkeim igáját; ráfonódtak nyakamra; megrendítette erőmet; oda adott engem az Úr azok kezébe, a kik előtt meg nem állhatok.

¹⁵ Rakásra hányta az Úr minden vitézemet én bennem; gyűlést hívott össze ellenem, hogy összetörje ifjaimat; sajtóba taposta az Úr Júda szûz leányát.

¹⁶ Ezekért sírok én; szememből, szememből víz folyik alá, mert messze távozott tőlem a vigasztaló, a ki megélesszen engem; fiaim elvesztek, mert győzött az ellenség.

- ¹⁷ Terjesztgeti kezeit Sion: nincs vigasztalója; szorongatókat rendelt az Úr Jákób ellen köröskörül; Jeruzsálem csúfsággá lett közöttök.
- ¹⁸ Igaz ő, az Úr, mert az ő szava ellen rugódoztam! Halljátok meg kérlek, mind ti népek, és lássátok meg az én bánatomat: szûzeim és ifjaim fogságba menének!
- ¹⁹ Kiáltottam azoknak, a kik szerettek engem de ők megcsaltak engem; papjaim és véneim a városban multak ki, a mikor étel után futkostak, hogy megéledjenek.
- ²⁰ Lásd meg Uram, hogy szorongattatom, belső részeim megháborodtak; elfordult bennem az én szívem, mert bizony pártot ütöttem; künn fegyver pusztít, benn minden olyan, mint a halál!
- ²¹ Hallották, hogy sóhajtozom és nincs vigasztalóm; minden ellenségem hallotta veszedelmemet; örültek, hogy te ezt cselekedted. Hozd el a napot, a melyet hirdettél, hogy olyanok legyenek, mint én!
- ²² Jusson elődbe minden gonoszságuk, és úgy bánj velök, a miképen én velem bántál az én minden bûnömért; mert sok az én sóhajtozásom, és beteg a szívem.

FEJEZET 2

- J**aj; de sűrű felhőt borított haragjában az Úr Sionnak leányára! az égből a földre veté Izráel ékességét, és nem emlékezett meg lábainak zsámolyáról az ő haragja napján.
- ² Elnyelte az Úr, nem kimélte Jákóbnak minden hajlékát, letörte haragjában Júda leányának erősségeit, a földre terítette; megfertőzteté az országot és fejedelmeit.
- ³ Felgerjedd haragjában letördelé Izráelnek minden szarvát; hátravoná jobbkezét az ellenség elől, Jákób ellen pedig mint lángoló tűz emésztett köröskörül.
- ⁴ Feszítette kezívét, mint valami ellenség, kinyújtá jobbkezét, mint támadó, és megölt mindent, a mi a szemnek kívánatos; Sion leányának sátorában, mint a tüzet önté ki búsulását.
- ⁵ Olyan volt az Úr, mint valami ellenség; elnyelte Izráelt, elnyelte minden palotáját, elrontá erősségeit, és megsokasította Júda leányának a bűjét, baját.
- ⁶ És eltapodta sátorát, mint valami kertet, lerombolta gyülekezése helyét; elfeledtete az Úr a Sionon ünnepet és szombatot, és megútált haragja hevében királyt és papot.
- ⁷ Megvetette az Úr az ő oltárát, megútálta szent helyét; ellenség kezébe adá palotáinak kőfalait; zajt ütöttek az Úr házában, mint ünnepnapon.
- ⁸ Gondolá az Úr, hogy lerontja Sion leányának kőfalát; kiterjeszté a mérőkötelet, nem vonta vissza kezét a pusztítástól, és siralomra jutott a bástya és a kőfal, együtt búsulakodnak!
- ⁹ Kapui besülyedtek a földbe, elveszté és összetöré annak zárait; királya és fejedelmei a pogányok közt vannak. Nincsen törvény, sőt prófétái sem nyernek kijelentést az Úrtól.
- ¹⁰ A földön ülnek, elnémultak Sion leányának vénei, port szórtak a fejükre; zsákba öltöztek, földre csüggesztették fejöket Jeruzsálemnek szûzei.
- ¹¹ Elsenyvedtek szemeim a könnyhullatástól, belső részeim háborognak, májam a földre omlik az én népem leányának romlása miatt, mikor elalélt a kis gyermek és a csecsszopó a város utczáin.
- ¹² Azt mondták anyjoknak: Hol a kenyér, meg a bor? mikor elaléltak, mint a sebesültek a város utczáin, mikor kilehelték lelköket anyjoknak kebelén.
- ¹³ Mivel bizonyítsak melletted, mihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya, mivel mérjelek össze téged, hogy megvigasztaljalak, Sionnak szûz leánya?! Bizony nagy a te romlásod,

mint a tenger: kicsoda gyógyít meg téged?!

14 A te prófétáid hazugságot és bolondságot hirdettek néked, és nem fedték fel a te álnokságodat, hogy elfordították volna fogságodat; hanem láttak tenéked hazug és megtévelyítő prófétálásokat.

15 Összecsapják feletted kezöket minden járó-kelők; sűvöltenek és csóválják fejüket Jeruzsálem leánya felett: Ez-é az a város, a melyről azt mondták: tökéletes szépség, az egész földnek öröme?

16 Feltátották ellened szájokat minden ellenségeid; sűvöltenek és csikorgatják fogukat, mondván: Nyeljük el őt! Bizony ez a nap az, a melyet vártunk; megértük, látjuk!

17 Megcselekedte az Úr, a miket gondolt; beváltotta szavát, a melyet szólt eleitől fogva; rombolt és nem kimélt, és megvidámította rajtad az ellenséget, felemelte szarvát a te szorongatóidnak.

18 Kiáltott az ő szívök az Úrhoz: Oh Sion leányának kőfala! Folyjon alá könnyed mint a patak, éjjel és nappal; ne szakadjon félbe, síró szemed meg se pihenjen.

19 Kelj fel, riadj éjjel, az őrjárások kezdetén; öntsd ki, mint a vizet a te szívedet az Úr színe előtt; emeld fel hozzá kezeidet a te kisdedeidnek életéért, a kik elalélta az éhség miatt minden utcának szegletén.

20 Lásd meg Uram és tekintsd meg, kivel cselekedtél így! Avagy megegyék-é az asszonyok az ő méhöknek gyümölcsét, dédelgetett kisdedeiket; avagy megölessék-é az Úrnak szent helyén pap és próféta?

21 Az utcákon a földön fekszik gyermek és vén; szűzeim és ifjaim fegyver miatt hullottak el; öldököltél haragod napján, mészároltál, nem kiméltél.

22 Egybehívtad mint valami ünnepnapra az én rettegтетőimet mindenfelől, és nem volt az Úr haragjának napján, a ki elmenekült és megszabadult volna. A kiket dédelgettem és felneveltem, ellenségem emésztette meg őket!

FEJEZET 3

Én vagyok az az ember, a ki nyomorúságot látott az ő haragjának vesszeje miatt.

2 Engem vezérlett és járatott sötétségben és nem világosságban.

3 Bizony ellenem fordult, ellenem fordítja kezét minden nap.

4 Megfonnyasztotta testemet és bőrömet, összeroncsolta csontjaimat.

5 Erősséget épített ellenem és körülvelt méreggel és fáradsággal.

6 Sötét helyekre ültetett engem, mint az örökre meghaltakat.

7 Körülkerített, hogy ki ne mehessek, nehézzé tette lánczomat.

8 Sőt ha kiáltok és segítségül hívom is, nem hallja meg imádságomat.

9 Elkerítette az én útaimat terméskövel, ösvényeimet elforgatta.

10 Ólálkodó medve ő nékem és lesben álló oroszlán.

11 Útaimat elterelte, és darabokra vagdalt és elpusztított engem!

12 Kifeszítette kezívét, és a nyíl elé czélul állított engem!

13 Veséimbe bocsátotta tegzének fiait.

14 Egész népemnek csúfjává lettem, és gúnydalukká napestig.

15 Eltöltött enggem keserűséggel, megrészegített engem örömmel.

16 És kova-kövel tördelte ki fogaimat; porba tiprott engem.

17 És kizártad lelkem a békességből; elfeledkeztem a jóról.

- 18 És mondtam: Elveszett az én erőm és az én reménységem az Úrban.
- 19 Emlékezzél meg az én nyomorúságomról és eltapodtatásomról, az ürmről és a méregről!
- 20 Vissza-visszaemlékezik, és megalázódik bennem az én lelkem.
- 21 Ezt veszem szívemre, azért bízom.
- 22 Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogatkozik el az ő irgalmassága!
- 23 Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!
- 24 Az Úr az én örökségem mondja az én lelkem, azért benne bízom.
- 25 Jó az Úr azoknak, a kik várják őt; a léleknek, a mely keresi őt.
- 26 Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig.
- 27 Jó a férfiúnak, ha igát visel ifjúságában.
- 28 Egyedül ül és hallgat, mert felvette magára.
- 29 Porba teszi száját, mondván: Talán van még reménység?
- 30 Orczáját tartja az őt verőnek, megelégszik gyalázattal.
- 31 Mert nem zár ki örökre az Úr.
- 32 Sőt, ha megszorít, meg is vigasztal az ő kegyelmességének gazdagsága szerint.
- 33 Mert nem szíve szerint veri és szomorítja meg az embernek fiát.
- 34 Hogy lábai alá tiporja valaki a föld minden foglyát;
- 35 Hogy elfordíttassék az ember ítélete a Magasságosnak színe előtt;
- 36 Hogy elnyomassék az ember az ő peres dolgában: ezt az Úr nem nézi el.
- 37 Kicsoda az, a ki szól és meglesz, ha nem parancsolja az Úr?
- 38 A Magasságosnak szájából nem jő ki a gonosz és a jó.
- 39 Mit zúgolódik az élő ember? Ki-ki a maga bűneiért bűnhődik.
- 40 Tudakozzuk a mi útainkat és vizsgáljuk meg, és térjünk az Úrhoz.
- 41 Emeljük fel szíveinket kezeinkkel egyetemben Istenhez az égben.
- 42 Mi voltunk gonoszok és pártütők, azért nem bocsátottál meg.
- 43 Felöltötted a haragot és üldöztél minket, öldököltél, nem kiméltél.
- 44 Felöltötted a felhőt, hogy hozzád ne jusson az imádság.
- 45 Sepredékké és utálattá tettél minket a népek között.
- 46 Feltátotta száját ellenünk minden ellenségünk.
- 47 Rettegés és tör van mi rajtunk, pusztulás és romlás.
- 48 Víz-patakok folynak alá az én szememből népem leányának romlása miatt.
- 49 Szemem csörgedez és nem szünik meg, nincs pihenése,
- 50 Míg ránk nem tekint és meg nem lát az Úr az égből.
- 51 Szemem bánatba ejtje lelkemet városomnak minden leányáért.
- 52 Vadászva vadásztak reám, mint valami madárra, ellenségeim ok nélkül.
- 53 Veremben fojtották meg életemet, és követ hánytak rám.
- 54 Felüláradtak a vizek az én fejem felett; mondtam: Kivágattam!
- 55 Segítségül hívtam a te nevedet, oh Uram, a legalsó veremből.
- 56 Hallottad az én szómat; ne rejtse el füledet sóhajvásom és kiáltásom elől.
- 57 Közelegj hozzám, mikor segítségül hívlak téged; mondd: Ne félj!
- 58 Pereld meg Uram lelkemnek perét; váltsd meg életemet.

- ⁵⁹ Láttad, oh Uram, az én bántalmaztatásomat; ítéld meg ügyemet.
- ⁶⁰ Láttad minden bosszúállásukat, minden ellenem való gondolatjokat.
- ⁶¹ Hallottad Uram az ő szidalmazásukat, minden ellenem való gondolatjokat;
- ⁶² Az ellenem támadóknak ajkait, és ellenem való mindennapi szándékukat.
- ⁶³ Tekintsd meg leüléseket és felkeléseket; én vagyok az ő gúnydaluk.
- ⁶⁴ Fizess meg nékik, Uram, az ő kezeiknek munkája szerint.
- ⁶⁵ Adj nékik szívbeli konokságot; átkodul reájok.
- ⁶⁶ Üldözd haragodban, és veszed el őket az Úr ege alól!

FEJEZET 4

- J**aj! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szép színarany, kiszórattak a szent hely kövei minden utca szegletére.
- ² Sionnak drága fiait, a kik becsesebbek valának mint a színarany, cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának.
- ³ Még a sárkányok is oda nyujtják emlőiket, szoptatják fiaikat; az én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struczmadarak a pusztában.
- ⁴ A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdedek kenyeret kértek, és nem volt, a ki nyujtott volna nékik.
- ⁵ Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az utczákon; a kik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik.
- ⁶ Bizony nagyobb az én népem leányának bűnhődése Sodoma bűnhődésénél, a mely elsüllyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütöttek felé.
- ⁷ Az ő názireusai tisztábbak valának a hónál, fehérebbek a tejnél, testök pirosabb vala, mint a korál, termetök mint a zafir.
- ⁸ De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál, nem ismerik meg őket az utczákon; bőrük csonjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa.
- ⁹ Jobban jártak, a kik fegyverrel ölettek meg, mint a kik éhen veszttek el; mert azok átveretve multak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt.
- ¹⁰ Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekeiket, hogy azok eledeleik legyenek az én népem leányának romlásakor.
- ¹¹ Megteljesíté az Úr az ő búsulását, kiöntötte az ő felgerjedt haragját, és tüzet gyújtott a Sionban, és megemésztette annak fundamentomait.
- ¹² Nem hitték a föld királyai, sem a föld kerekiségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin.
- ¹³ Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, a kik az igazaknak vérént ontották abban.
- ¹⁴ Tántorogtak, mint vakok az utczákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették.
- ¹⁵ Távozzatok! tisztátalan! kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdosztak is; a pogányok közt ezt mondták: Nem lakhatnak itt sokáig!
- ¹⁶ Az Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájok, mivelhogy a papok orcáját nem tisztelték, a véneken nem könyörültek.
- ¹⁷ Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, a mely nem szabadított meg.

- 18** Vadásztak lépéseinkre, úgy hogy nem járhattunk a mi utcáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk!
- 19** Gyorsabbak valának a mi üldözőink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek minket, a pusztában ólálkodtak utánunk.
- 20** Orrunk lehelle, az Úr felkentje megfogattaték az ő vermeikben, a kiről azt mondtuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között.
- 21** Örülj és vígadozz, Edom leánya, a ki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelenkedel.
- 22** Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya fölfedi a te bűneidet.

FEJEZET 5

Emlékezzél meg Uram, mi esett meg rajtunk; tekintsd meg és lásd meg gyalázatunkat!

- 2** A mi örökségünk idegenekre szállt; házaink a jövevényekéi.
- 3** Apátlan árvák lettünk; anyáink, mint az özvegyek.
- 4** Vizünket pénzért iszszuk, tűzifánkat áron kapjuk.
- 5** Nyakunknál fogva hajtatunk; elfáradtunk, nincsen nyugtunk.
- 6** Egyiptomnak adtunk kezet, az assziroknak, hogy jóllakjunk kenyérrel.
- 7** Apáink vétkeztek; nincsenek; mi hordozzuk vétkeiket.
- 8** Szolgák uralkodnak rajtunk; nincs a ki megszabadítson kezökből.
- 9** Életünk veszélyeztetésével szerezzük kenyerünket a pusztában levő fegyver miatt.
- 10** Bőrünk, mint a kemencze, megfeketedett az éhség lázától.
- 11** Az asszonyokat meggyalázták Sionban, a szűzeket Júda városaiban.
- 12** A fejedelmeket kezökkel akasztották fel; a vének orczáit nem becsülik.
- 13** Az ifjak a kézi malmot hordozzák, és a gyermekek fahordásban botlanak el.
- 14** A vének eltűntek a kapuból, megszűntek az ifjak énekelni.
- 15** Oda van a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtánczunk.
- 16** Elestt a mi fejünknek koronája, jaj most nekünk mert vétkeztünk!
- 17** Ezért lett beteg a mi szívünk, ezekért homályosodtak meg a mi szemeink;
- 18** A Sion hegyéért, hogy elpusztult; rókák futkosnak azon!
- 19** Te Uram örökké megmaradsz; a te királyi széked nemzedékről nemzedékre!
- 20** Miért feledkezel el örökre mi rólunk? miért hagysz el minket hosszú időre?
- 21** Téríts vissza Uram magadhoz és visszatérünk; újítsd meg a mi napjainkat, mint régen.
- 22** Mert bizony-bizony megvetettél minket; megharagudtál ránk felettéb!

For other languages please go to www.wordproject.org